

РЕШЕНИЕ

№ 3235

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8186** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно процесуалния Кодекс /АПК/, във вр. с [чл. 215 ЗУТ](#).

Образувано е по жалба на Ю. Д. М., в качеството му на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу заповед № РА-18-32/20.05.2021 г. на главен архитект на Столична община, с която на същият е наредено, в качеството му на собственик, да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Метален павилион“, поставен в имот — публична общинска собственост - на обръщало на автобус 107, до КВ. 12, м. „Карпузица“, с административен адрес — [населено място], [улица].

В жалбата се излагат съображения в смисъл, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвид на факта, че обектът не бил преместваем. Иска от съда да отмени заповедта като в съдебно заседание не се представлява не претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юриск. П., в с.з. оспорва жалбата като счита същата за неоснователна. Иска от съда отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт, съобразно [чл. 168 АПК](#), за да се произнесе, съобрази следното:

С жалбата се оспорва годен за обжалване индивидуален административен акт, същата е подадена от лице адресат на административния акт, за което е налице правен интерес от оспорването, в срок. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, на основание [чл. 57а, ал. 3 ЗУТ](#) и заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО. Възможността на предоставяне на правомощия от кмета на общината е предвидена в [§ 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ](#).

При издаването на заповедта съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да са основание за отмяна на заповедта. При издаването на заповедта е спазена процедурата по [чл. 57а от ЗУТ](#). Изготвен е Констативен акт /КА/ №

Възражения, относно нарушения на адм. – производствените правила във вр. с уведомяването не се правят в настоящото съдебно производство.

По изложените факти в процесната заповед не се спори, не се правят никакви доказателствени искания и съдът намира, че същите са безспорно установени от представените по делото писмени доказателства. Същите са следните:

В имот публична общинска собственост е поставен преместваем обект /метален павилион/ с метална конструкция. Носещите вертикални елементи са изпълнени от метални профили, монтирани чрез метални планки върху стоманобетонов фундамент. Същият е с размери в план 8,00/12,50 м, с височина от 3,00 м. Заетата площ е около 100 кв.м. От всички страни са изпълнени оградящи стени от термопанели. Покривът е еднокатен, покрит с рифелова ламарина. Обектът е захранен с ел. енергия.

Преместваемият обект е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], съгласно фактура от 31.05.,2013 г., договор за наем № ДН-ТО-047/29.05.2015 г. и договор за покупко-продажба от 03.02.1999 г.

ПИ 68134.1895.831, в който е поставен преместваемия обект, попада в Зона „ТЖП“, съгласно ОУП, приет с решение № 697 по протокол № 51 от 19.11.2009 г. на Столичен общински съвет.

За разполагането на преместваемия обект не е издадено разрешение за поставяне от административен орган, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

Предвид на доказателствата адм. орган приема за безспорно установено незаконосъобразно поставен преместваем обект, поставен върху имот публична общинска собственост, без проведена процедура по издаване на разрешение за поставяне, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

Посочените обстоятелства са отразени в съставения от длъжностните лица на районната администрация, съгласно чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ Констативен акт № 2021-15/23.03.2021 г. Същият е съобщен на [фирма], ЕИК 1302А5063, по реда на § 4, ал. 2, изр. второ от ДР на ЗУТ със залепване на съобщение, предвид това, че писмо, изх. № РВТ21-ТД26-953 от 23.03.2021 г. на зам. кмета на Район „В.“ не е потърсено от лицето, съгласно известие за доставяне № Р Р5 1618 ОООЕУВ 5 и лицето не е намерено на адреса му, видно от протокол от 22.04.2021 г. В законоустановения срок по съставения констативен акт не е постъпило възражение. Възражения, относно връчването не са направени в настоящото съдебно производство

Въз основа на установените факти и обстоятелства, адм. орган намира за безспорно установен незаконосъобразно поставен преместваем обект, монтиран върху терен, частна общинска собственост, с отпаднало правно основание за издаване на разрешение за поставяне и на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, предл. 1 и т. 2 /предложение второ/, ал. 3 и ал.7 от ЗУТ, във връзка с чл. 56 от ЗУТ и с чл. 81 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, приета с решение № 717 по протокол № 71/06.11.2014 г. на СОС е издадена процесната заповед за премахване, с която на жалбоподателя е наредено, в качеството му на собственик, да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Метален павилион“, поставен в имот — публична общинска собственост - на обръщало на автобус 107, до КВ. 12, м. „Карпузица“, с административен адрес — [населено място], [улица].

Въпреки назначаването по делото на СТЕ за установяване на твърдените от жалбоподателя обстоятелства и при указване на жалбоподателя на последствията по чл. 161 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, а именно, че ще се сметат за недоказани същите, такава не беше изготвена, предвид невнасяне на определения от съда депозит в 10-дневен срок, считано от датата на уведомяването – 22.02.22 г. /л. 58/. По тази причина определението за назначаване на СТЕ бе отменено в с.з. Така, съдът намира, че твърдените от жалбоподателя обстоятелства, във вр. с несъответствие на описаната от адм. орган в КА и в акта конструкция на металния павилион, са недоказани. Съдът намира за доказано, че в случая се касае за преместваем обект – метален павилион, който съответства по характеристики на описанието, съгласно

При преценката на заповедта за съответствие с материалния закон следва да се има предвид следното: Процесната заповед е издадена с правно основание [чл. 57а, ал. 1, т. 1 и т. 3 на ЗУТ](#) за премахване на незаконно поставен преместваем обект – „павилион“, по смисъла на [чл. 57, ал. 1 ЗУТ](#). Предвид на посоченото правно основание и изложените в заповедта и КА мотиви следва да се прецени съответствието на заповедта с материалния закон.

С процесната заповед е наредено премахването на незаконно поставен павилион. Съдът приема, че не се доказва в настоящото производство от жалбоподателя наличието на законно основание за поставяне на павилиона, предмет на заповедта – наличие на валиден към момента на издаване на заповедта договор за наем и валидно разрешение за поставяне. В този случай следва да се считат за изпълнени кумулативно

предвидените в разпоредбата на чл. 57а, ал. 1, т. 2, предл. 2 и т. 6 от ЗУТ, предпоставки за премахването му. Действително, към момента на издаване на заповедта е налице единствено действащ договор за наем, но не и разрешение за поставяне. Такова не е представено по делото.

Спорен по делото, е въпроса дали обектът представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ или преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Според настоящият състав на съда, при липсата на експертно заключение по този въпрос и при анализ на отоносимата правна уредба, обектът, предмет на заповедта, следва да се характеризира като „преместваем“ по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ и не представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Това обстоятелство се подкрепя от приетите по делото доказателства и от изложеното в оспорената заповед. В констативния акт е налице описание, което сочи на обект, поставен върху терена и, чието преместване в пространството без да бъде разглобен и/или разрушен като се наруши целостта му, е възможно. Този обект безспорно не отговаря на описанието на масивен строеж, заложен в § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а отговаря на „преместваем обект“ по смисъла на § 5, т. 80.

Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „преместваем обект“ е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя.

С оглед на установеното и при съпоставка с приложимата правна норма на обект - § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „преместваем обект“, съдът, в настоящият състав намира, че процесният обект не представлява строеж по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, а преместваем обект по смисъла на същата. Налице са кумулативно предвидените елементи в правната норма за характеризиране на обекта именно като „преместваем обект“, съгласно установените в КА технически параметри. Същият може да се приеме, че е предназначен за търговска дейност по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ като може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура, в цялост да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация, при необходимост от демонтиране и монтиране.

Заповедта, предвид на изложеното е правилна и законосъобразна, издадена в съответствие с материалния закон и производствените правила. Предвид на това жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора претендираните от ответната страна разноски за юриск. възнаграждение следва да се присъдят, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в размер на минималния, предвиден в закона – 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София -град, II-ро отделение - 33-ри състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ю. Д. М., в качеството му на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу заповед № РА-18-32/20.05.2021 г. на главен архитект на Столична община, с която на същият е наредено, в качеството му на собственик, да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Метален павилион“, поставен в имот — публична общинска собственост - на обръщало на автобус 107, до КВ. 12, м. „Карпузица“, с административен адрес — [населено място], [улица].

ОСЪЖДА Ю. Д. М., в качеството му на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Столична община сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок, считано от датата на уведомяване на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: